การเพิกถอนการจ้อฉลในคดีล้มละลาย

นางสาวสิรินธรา สุทธิถวิล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2545
ISBN 974-17-0869-6
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

REVOCATION OF FRAUDULENT ACTS IN THE BANKRUPTCY CASES

Miss Sirinthara Sutthithavil

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws in Laws

Department of Law

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-0869-6

สาขาวิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มุรธา วัฒนะชีวะกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์วิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ
	5.
	ติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักส	<u>สูตรปริญญามหาบัณฑิต</u>
	คณบดีคณะนิติศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย)
	(A) nagri igna i a iagna wat engitethng)
คณะกรรมการสอบวิทย	านิพนธ์
	ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ)
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มุรธา วัฒนะชีวะกุล)
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มุรธา วัฒนะชีวะกุล)
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
	(อาจารย์วิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ)
	กรรมการ
	(อาจารย์ใกรสร บารมีอวยชัย)
	กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา)

การเพิกถอนการฉ้อฉลในคดีล้มละลาย

นางสาวสิรินธรา สุทธิถวิล

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

นางสาวสิรินธรา สุทธิถวิล : การเพิกถอนการฉ้อฉลในคดีล้มละลาย. (REVOCATION OF FRAUDULENT ACTS IN THE BANKRUPTCY CASES) อ.ที่ปรึกษา:ผศ.มุรธา วัฒนะชีวะกุล, อ.ที่ปรึกษาร่วม : อ.วิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ ,156 หน้า . ISBN 974-17-0869-6

การเพิกถอนการฉ้อฉลตามกฎหมายล้มละลายในมาตรา 113 และมาตรา 114 ต้องอ้างอิงกับ
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 237-240 และต้องตีความนิติกรรมที่ทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ ต่างจาก
หลักการตามมาตรา 114 เดิม ที่ไม่คำนึงถึงความได้เปรียบเสียเปรียบของเจ้าหนี้ ทำให้การเพิกถอนการ
โอนทำได้ง่ายขึ้น แต่ก็มีผลกระทบต่อผู้รับโอนที่สุจริต จึงอาจกล่าวได้ว่ามาตรา 114 ที่แก้ไขใหม่มุ่งคุ้ม
ครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในทางทรัพย์สิน ขณะเดียวกันก็เพิ่มอำนาจให้กับเจ้าพนักงานพิทักษ์
ทรัพย์และผลักภาระนำสืบความได้เปรียบเสียเปรียบของเจ้าหนี้ไปที่ลูกหนี้และผู้ที่ได้ลาภงอก ในกรณี
การให้โดยเสน่หา และกรณีลูกหนี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร โดยกำหนดช่วงระยะเวลาที่ต้อง
สงสัยไว้นาน เนื่องจากความยากในการนำสืบนิติกรรมที่ทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ ซึ่งหากจะกำหนดระยะ
เวลาไว้แน่นอนและเป็นช่วงเวลาที่สั้น ในทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็คงไม่สามารถดำเนิน
การได้ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุของการเข้าสู่กระบวนการล้มละลายที่ล่าข้าอันเกิดจากการตีความคำว่า "มีหนี้
สินล้นพ้นตัว" ที่ทำให้ช่วงระยะเวลาการทำนิติกรรมที่อ้อฉลยาวนานไปด้วย และสาเหตุอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การติดตามทรัพย์สินกลับเข้าสู่กองทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลายจะต้อง ดำเนินการโดยรวดเร็ว และครอบคลุมนิติกรรมที่อ้อฉล ดังนั้น นิติกรรมที่อาจไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน และทำให้เกิดข้อสงสัยในความโปร่งใสของการทำนิติกรรม ได้แก่ นิติกรรมระหว่างลูกหนี้กับบุคคลภายใน ของลูกหนี้ กฎหมายก็ควรให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพิกถอนได้โดยรับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของ กฎหมาย และผลักภาระนำสืบความได้เปรียบเสียเปรียบของเจ้าหนี้ไปที่ลูกหนี้และบุคคลภายในนั้น เพื่อ ให้เกิดความรวดเร็วในการนำสืบและสร้างความมั่นใจให้เจ้าหนี้ว่าจะไม่ได้รับความเสียหายอันเกิดจาก การปกปิดข้อเท็จจริงจากการทำนิติกรรมของบุคคลดังกล่าว

โดยสรุปแล้ว การจะถือหลักปฏิบัติในการเพิกถอนการอ้อฉลในแนวทางใด จะต้องพิจารณาถึง ความเหมาะสมกับนโยบายสังคมและเศรษฐกิจด้วย กล่าวคือ ถ้านโยบายมุ่งรวบรวมทรัพย์สินของบุคคล ล้มละลายให้ได้มากที่สุด หลักการตามมาตรา 114 เดิม ก็อาจมีความเหมาะสมที่จะบังคับใช้ แต่ถ้า นโยบายมุ่งรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชนในทางทรัพย์สินเพื่อกระตุ้นให้เกิดการทำธุรกรรมให้ เศรษฐกิจขยายตัวไปได้ หลักการตามมาตรา 114 ที่แก้ไขใหม่ ก็จะมีความเหมาะสม เพียงแต่อาจจะต้อง มีการปรับปรุงให้ครอบคลุมนิติกรรมที่ฉ้อฉลเจ้าหนี้ และให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

ภาควิชานิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ ปีการศึกษา 2545 ลายมือชื่อนิสิต ภริภาภ ภรภาภา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.......

##4286137934: MAJOR LAW

KEYWORD: FRAUDULENT ACTS / BANKRUPTCY CASES

SIRINTHARA SUTTHITHAVIL: REVOCATION OF FRAUDULENT ACTS IN THE BANKRUPTCY CASES.

THESIS ADVISOR: ASST.PROF. MURATHA WATTANASHEEWAKUL, THESIS COADVISOR: PROF.WISIT

WISITSORA-AT,156 pp. ISBN 974-17-0869-6

Revocation of fraudulent act under Sections 113 and 114 of the Bankruptcy Act should have been referred to Sections 237 through 240 of the Civil and Commercial Code whereby interpretation of the juristic act which renders the creditor prejudiced. This shall be different from the condition specified under the former Section 114 of the Bankruptcy Act which has not taken into account of the advantages/disadvantages of the creditor whereby revocation of transfer such of right has been made easier which may have legal impact on the bona fide transfer of such right. Accordingly it may be said that the new Section 114 of the Bankruptcy Act intends to extend better protection to the right and freedom of the people on property ownership, although at the same time has increased the power of the Official Receiver and divert the burden of proof on advantages/disadvantages of the creditor to the debtor and to the parties who had acquired the rights gratuitously. In case of right is acquired gratuitously and in the case the debtor has received unreasonably small consideration by imposing the doubtful duration on a long-term basis as it became difficult to investigate on the preformed juristic act which prejudiced the creditor since if a specific duration is determined to be on relatively short duration, then in practice the Official Receiver might possibly not be able to observe the implementation either by the main causes of entering into the relatively lengthly bankruptcy process resulting from interpretation of the word "insolvency stage" which shall prolong the duration of such fraudulent act or by any other causes.

In any event, locating the scattering property of the debtor to be altogether in the Bankruptcy Act should have been implemented on a relatively swift basis and to cover all the fraudulent acts. As a result thereof, the juristic act which may not be disclosed to the public and may be questionable on its transparency which includes the juristic act performed between the debtor and his inner party, it would be desirable that the law should have empowered the Official Receiver being able to revoke such act on benefit from the legal presumption and to impose the burden of proof on advantages/disadvantages of the creditor to debtor and his party in order to achieve prompt investigation as well as to assure the creditor that they shall not face damages resulting from the concealment of such fact derived from the juristic act performed by such party.

In summary, whether the practical basis on revocation of fraudulent act shall be observed in whichever way, the appropriateness on economic and social policy should equally be taken into account, namely, if the policy focus on accumulation of the property of the bankrupted party to the maximum extent shall be observed, then the terms and conditions under the former Section 114 of the Bankruptcy Act may be proper to be implemented. On the other hand, if the policy shall focus on preservation of right and freedom of property ownership of the people in order to enhance promotion of business for expansion of the national economy, then the amended principle of Section 114 of the Bankruptcy Act shall be proper to be observed, on condition that appropriate improvement should be made to cover fraudulent act facing by the creditor as well as to make the law to become more internationally acclaimed.

Department

Laws

Student's signature...

Field of study

Advisor's signature ....

Academic vear 2002

Co-advisor's signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุ่ล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งของท่านผู้ช่วย ศาสตราจารย์มุรธา วัฒนะชีวะกุล ที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ ความเมตตาและกรุณาต่อผู้เขียน โดยนอกจากให้แนวทางในการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว ท่านยังสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยา นิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ ที่ได้ให้ความ
กรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ รวมทั้งสละ
เวลาอันมีค่าให้แก่ผู้เขียนเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ไกรสร บารมีอวยชัย
ท่านอาจารย์ วิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา ที่ได้สละเวลาอันมี
ค่ารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ ทั้งในทางวิชาการ และทาง
ปฏิบัติที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งให้แก่ผู้เขียน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ดังที่ปรากฏ
ในขณะนี้

อนึ่ง ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย ท่านรอง ศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ หรยางกูร ท่านรองศาสตราจารย์ สุผานิต เกิดสมเกรียรติ ท่านผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ทัชชมัย ฤกษะสุต และขอขอบคุณพี่ๆ บัณฑิตวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ที่ช่วยเป็นธุระจัดการในส่วนที่เกี่ยวกับขั้นตอน และระเบียบต่างๆ ในการจัดทำวิทยา นิพนธ์ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณท่านรพี แพ่งสภา คุณธิดา ชินเวศยวงศ์ คุณรัฐไกร ลิ้มศิริ ตระกูล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียน ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ตลอดจนบรรดาเพื่อนๆ ของผู้เขียนที่เป็นกำลังใจให้ผู้เขียน ตลอดมา

ท้ายนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่สาว และน้องสาวของผู้เขียน ที่ได้ให้การ สนับสนุน และเป็นกำลังใจที่ดียิ่งแก่ผู้เขียนตลอดมาในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

สารบาญ

	หน้า
%!	1
	อภาษาไทยง
	อภาษาอังกฤษ จ
	ฆประกาศ ฉ
สารบาถ	<u> </u>
ຊູ່	o.
บทที่ 1	บทน้ำ
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
	1.2 สมมติฐานของการวิจัย
	1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย 11 1.4 ขอบเขตและวิธีดำเนินการวิจัย 12
	1.4 ขอบเขตและวธดาเนนการวจย 12 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย 12
	1.5 ประเยชนทคาดวาจะเดิรบจากการวจย
บทที่ 2	หลักเกณฑ์และแนวความคิดของการเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย
	ມ
	2.1 เจตนารมณ์และแนวความคิดของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย
	2.2 บทบัญญัติและสาระสำคัญของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย
	2.2.1 ก่อนบังคับใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483
	แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 5)
	การเพิกถอนการฉ้อฉล ตามมาตรา 113
	2.2.2 หลังบังคับใช้ พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483
	แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 5)
	การเพิกถอนการฉ้อฉล ตามมาตรา 113
	ปุจะกลบกับบาตรา 114

สารบาญ (ต่อ)

	2.3 แนวความคิดและข้อพิจารณาในการแก้ไขหลักเกณฑ์การเพิกถอน
	การโอนหรือการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลาย
	ตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย ในมาตรา 114 เดิม50
	2.3.1 แนวความคิดและข้อพิจารณาที่เห็นด้วยกับการยกเลิกหลักเกณฑ์
	การเพิกถอนการโอนหรือการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนึ้
	ในคดีล้มละลายตามมาตรา 114 เดิม
	2.3.2 แนวความคิดและข้อพิจารณาที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกหลักเกณฑ์
	การเพิกถอนการโอนหรือการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนึ้
	ในคดีล้มละลายตามมาตรา 114 เดิม 53
	2.3.3 แนวความเห็นของผู้เขียน
บทที่ 3	หลักเกณฑ์และแนวความคิดของการเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของต่างประเทศ
	3.1 หลักเกณฑ์และแนวความคิดของการเพิกถอนการฉ้อฉลในคดีล้มละลาย
	ตามกฎหมายล้มละลายของประเทศสหรัฐอเมริกา
	3.1.1 เจตนารมณ์และแนวความคิดของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศสหรัฐอเมริกา 64
	3.1.2 บทบัญญัติและสาระสำคัญของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศสหรัฐอเมริกา 72
	3.1.2.1 การเพิกถอนการฉ้อฉล Section 67 ตาม The Bankruptcy
	Act, 1938 72
	3.1.2.2 การเพิกถอนการฉ้อฉล Section 548 ตาม The Bankruptcy
	Code, Rules and Forms 1997
3.	3.2 หลักเกณฑ์ และแนวความคิดของการเพิกถอนการฉ้อฉลในคดีล้มละลาย
	ตามกฎหมายล้มละลายของประเทศอังกฤษ
	3.2.1 เจตนารมณ์และแนวความคิดของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศอังกฤษ

สารบาญ (ต่อ)

	3.2.2 บทบัญญัติและสาระสำคัญของหลักเกณฑ์การเพิกถอนการฉ้อฉล
	ในคดีล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายของประเทศอังกฤษ
	3.2.2.1 การเพิกถอนการฉ้อฉล (Avoidance of certain settlements)
	Section 42 (1) ตาม The Bankruptcy Act ,1914 84
	3.2.2.2 การเพิกถอนการฉ้อฉล (Transactions at an undervalue)
	ตาม The Insolvency Act ,1986 86
	3.2.2.2.1 Section 238 , 240-241 กรณีลูกหนี้เป็นบริษัท 86
	3.2.2.2.2 Section 339 , 341-342 กรณีลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา 89
บทที่ 4	ปัญหาเกี่ยวกับการเพิกถอนการฉ้อฉลในคดีล้มละลาย
	ตามกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย91
	4.1 หลักการตามมาตรา 114 ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542 สามารถคุ้มครองเจ้าหนี้ได้
	เพียงพอหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับหลักการตามมาตรา 114 เดิม
	4.2 บทบาท และอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
	4.3 ความหมายของลักษณะนิติกรรมที่ทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ
	4.4 นิติกรรมที่ลูกหนี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร
	4.5 ช่วงเวลาในการพิจารณาความมีอยู่ของกองทรัพย์สินของลูกหนี้
	4.6 นิติกรรมที่ลูกหนี้ก่อขึ้น โดยไม่มีผลทำให้กองทรัพย์สินของลูกหนี้ลดน้อยลง110
	4.7 ความคุ้มครองของบุคคลภายนอกจากมาตรการเพิกถอนการฉ้อฉล
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ
	5.1 บทสรุป
	5.2 ข้อเสนอแนะ

สารบาญ (ต่อ)

รายการอ้างอิง	35
ภาคผนวก	40
1. The Bankruptcy Act 193814	41
2. The Bankruptcy Code, Rules and Forms 1997 14	44
3. The Bankruptcy Act 191414	47
4. The Insolvency Act 1986	18
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	56